

Quibite J. Ante

Sibenik

Pojedini broj 50 para

Poštarna plaćena u gotovu

KATOLIK

I. God. III.

ŠIBENIK, 17. siječnja 1932.

Broj 3.

Zašto nema izlaza iz svjetske krize?

(Znamenite izjave sv. Oca Pape na Badnjak 1931.)

Kao svake, tako je i ove godine na Badnjak primio sv. Otac Papa čestitke cijeloga kardinalskog kolegija i rimske kurije, te na njihove pozdrave dao odgovor, kojim je dao sliku cijeloga života Crkve kroz prošlu godinu i izrekao svoj sud o najvažnijim pitanjima, koja u ovaj čas najviše utječu na život čovječanstva. U svom govoru — kako ga donosi „Osservatore Romano“ od 25. XII. 1931. — spomenuo je sv. Otac među žalosnim događajima, koji su u prošloj godini zadesili Crkvu, najprije smrt radnika, koji su poginuli prigodom nesreće u Vatikanškoj biblioteci, zatim mučeništva talijanske katoličke omladine, koja su ujedno bila nevjerovatna, svjetska reklama Katoličkoj Akciji, gdje je katolička omladina triumfirala i dokazala, da je vrijedna posebne Papine ljubavi i povjerenja svih. Iza toga spomenuo je mučeništvo Crkve u Rusiji, gdje su katolici izvrgnuti najokrutnijim kušnjama zaradi mržnje na Boga, vjeru i katoličku Crkvu, nadalje mučeništvo Crkve u Meksiku i u Španiji.

ŠTO SE ČINI ZA UBLAŽENJE KRIZE?

Zatim u drugom dijelu govora prelazi Papa na svjetsku krizu i kaže:

„Postoji i druga velika kušnja: Eto po cijelom je svijetu položaj izuzetno žalostan. Doista to je stanje općenite krize: krize trgovačke, industrijalne, financijske, ekonomske. Tužbe na pomanjkanje rada općenite su, a sa pomanjkanjem rada vezano je i pomanjkanje kruha, i pomanjkanje najnužnijih sredstava za život, i to po cijelom svijetu.

A Papa ima po cijelom svijetu sinova, koji trpe. I u same misijske krajeve prodire to zlo i njegove posljedice. U tim tako mučnim prilikama velika je utjeha za glavu kršćanstva gledati i ustanoviti, kako se na Njegov poticaj, na Njegov poziv odgovorilo sa pravom križarskom vojnom ljubavi

i pomoći; i kako se sa svih strana odgovorilo spremno, velikodušno, širokogrudno, da, kršćanski. A On se osobito smatrao sretnim, a pomalo i očinski ponosnim, što je, da tomu pokretu ljubavi dade veći zamah, uslijedila tako dobra i korisna inicijativa sv. kardinalskog kolegija i njegova dekana.

Možda je, ne možda, nego sigurno ih je bilo, koji rekoše, da je Papa rekao dobru riječ, koja je sigurno donijela dobra onima, koji trpe, ali da bi možda Njegova riječ imala više uspjeha, da su slijedila djela. Istina je: Načelo je istinito, tako istinito, da je tomu zakonu, po kojemu treba da riječi preteknu i slijede djela, htio da se pokorava i božanski Učitelj. „Počeo je činiti i učiti“.

No hvala Bogu, hvala Njemu posve iskreno i jedino. On je dao svome Namjesniku mogućnost, da čini dobro, da čini nešto malo, kako je sam Bog činio, da ga prati tim, što je činio tako, da su čak djela pretekla riječi. Papa je veseo, da je mogao, zahvaleći Bogu, pa i s mnogom nemalenom žrtvom, možda i sa kakvim prividnim izgledom nerazborite uprave, da dade toliko posla dragim radnicima.

Jer u tom ljubljenom obiteljskom krugu on može da kaže, da od nekoga vremena, još i danas i još neko vrijeme bit će dobrih osam hiljada radnika, koji rade, jer im Papa daje da rade, i na mnogim mjestima baš, gdje ne bi imali inače posla. Papa daje, da se svuda vrše radovi: radovi, koji su potrebni, radovi, koji su neposredno korisni, radovi, koji su općenito korisni, kao što su sjemeništa, crkve, župni domovi. Istina je to, ali je istina i to, da svi ti radovi nijesu bili jednako nužni, niti bi bili sada jednako hitni. No On je vidio potrebu, da dade zarade i kruha onima, koji su sa svih strana tražili, i to tražili s doista ganutljivom ustrajnošću.

Molbe su dolazile od otaca obitelji, od organizacija radnika, pa i od državnih i crkvenih vlasti iz raznih mjesta.“

ŠTO JE SA MIROM?

Iza toga spominje sv. Otac neke vesele događaje u Crkvi, napose svoj govor u radio cijelom svijetu, zatim uspjeh velike socijalne enciklike „Quadragesimo anno“, pa uspjeh konstitucije „Deus Scientiarum Dominus“, kojom je reformirao studij teologije, proglašenje novih svetaca itd. Tada daje znamenitu izjavu o miru:

„Mnogi će sigurno reći: Sv. Otac nije našao ni jedne riječi, baš ni jedne riječi za mir, za razoružanje, za obustavu ili odgodu naoružavanja, za pitanja, kojih je pun sav zrak i radi kojih drhće, može se slobodno reći, cio svijet. Tako je: On nije namjeravao niti htio da izgovori tu riječ. Nije ju izgovorio prije svega, jer ju je već toliko puta izrekao, kako On, tako i Njegovi pretšasnici, a zatim i zato, jer je već izgovaraju, već je pjevaju anđeli, koji se vraćaju u nebo prilikom rođenja Božanskoga Djeteta, već je izgovara i proglašuje u svijetu svojim dolaskom u jaslice Kralj mira, nenaoružani Kralj mira, nenaoružana Sve-mogućnost.

Tu riječ kaže, što više upravo ju je doslovno rekao u očekivanju dragog Isusa, u čekanju rođenja Božanskoga Djeteta, već ju je slutio prorok, kad je želio i gledao, gdje se mijenjaju mačevi u plugove i gdje se prijateljski susreću i zajedno počivaju jaganjci i lavovi.

To je riječ potpunoga mira: Mira srdaca, mira duša, mira među stvorovima, koji su sposobni, da ga ocijene, da razumiju njegovu potrebu, dužnost i blagodat. Ima i jedan drugi mir, mir vanjski. Zatim postoji pripremanje toga mira, a to očevito ne može biti spremanje oružja, nego sredstava za blagostanje.

Ne bi dakle rekao tu riječ i iz jednoga drugog razloga: jer se moglo ustanoviti, da se i od te riječi čine

tolike zloupotrebe, tako te možemo kazati, da smo stekli dokaza, da nije moguće izjaviti se o toj stvari, a da ta izjava ne bude podvrgnuta najprotuslovnijim i najluđim tumačenjima. Što dakle? Eto dakle riječi mira i sloge postale bi nanovo poticaj za neslogu, za razmimoilaženje među ljudima.

Kao zadnju opasku hoće sv. Otac da nadoda ovo: Mjesto da govori ljudima o miru, o smirivanju, o međusobnoj dobrohotnosti i pomoći, htio je da govori jedino Bogu: jer ljudi ne slušaju i čine se, da nijesu raspoloženi da slušaju. Što još ima usred tolike bijede uistinu solidarna? Ne postoji nego samo solidarnost kriza, muka i trpljenja. Izvan toga postoji samo utakmica u osamljenosti, utakmica u međusobnom ekskluzivizmu, utakmica u nepovjerenju, i gotovo bi se reklo, u zastrašivanju. I tako postoji s jedne strane općenito trpljenje, a s druge strane svo to nauružavanje, koje ne dovodi k nikakvom cilju. Međutim na skrajnjem istoku bijesni rat između dva velika naroda.

Doista, kada je na zemlji toliko zlo i kada ona tako malo obećaje, što više kad tako prijeti, doista je jasan i jak priziv na nebo i doista treba da bude jasan i jak taj priziv za svekolike. No naprotiv nije ga se nikako osjetilo ili ga se nije čulo.

ZASTO NEMA IZLAZA IZ KRIZE?

Tko ne vidi, da je to ruka Božja, koja ulazi u ljudske stvari; tko ne vidi,

da ne ovisi o ljudskoj ruci trpljenje svih ljudi? Dakle ljudski događaji doista se ne pokoravaju ljudskoj volji. Eto svi su na nogama, svi su uronili u marljivo proučavanje, svi se natječu tražeći, da nađu uzrok ovoj krizi, ovom općenitom zlu, da nađu lijekove. I ništa se ne postizava: Lijekovi se ne nalaze i, što je bolnije, ne opaža se ruka Božja koja je tako vidljiva. Ne misli se na Boga. Istina u dalekoj Americi sjetili su se na to, ali više zbog toga, da se zahvale na velikim dobročinstvima, što ih je Božja Providnost udijelila toj ogromnoj zemlji. Nije uzmanjkao ni tračak zahvalnosti za to, što zlo nije bilo tako veliko kao drugdje. No što je sve to u tako općenitoj kušnji? U svim tim putovanjima, dolazajima, sastancima, susretima, raspravljajima, pregovorima, traženju tolikih odličnih ličnosti, tolikih izvrsnih ljudi, nema misli na Boga. Strah je baš zato tim veći, jer se već opaža, da strah, pošto ga je Bog dao osjetiti sa svom težinom svoje moguće pravednosti, može se dati osjetiti još teže. On doista ne bi imao i nema da učini drugo, nego samo da pusti, da činimo mi, da prepusti nas siromašne ljude nama samima, da nas pusti da radimo bez Njega.

Što možemo da činimo mi, svi mi ljudi skupa, što može da učini cio svijet bez Boga, zaboravljajući na Boga i ne utječući se Bogu? Stoga nam očevitno dolazi u pamet sa strašnom

očevitnošću sjećanje na riječ Božju, na jednu nepogrješivu, nepobitnu istinu: „Ako Gospodin ne sagradi kuće, uzalud se trude oni, koji je zidaju“. Grad, kuća ne mogu se ni zidati ni obraniti nego jedino s Bogom. Odatle je očita potreba, da se svijet vrati mišlju, srcem, cijelom dušom Bogu. A vratiti se Bogu znači živjeti s Bogom.*

*

Nitko do sada nije preciznije označio svjetske probleme, pronašao im uzroke i preporučio lijek, nego što je to učinio sv. Otac. On je upozorio svijet, da sve ovo, što se radi, jest kuća na pijesku, jer se radi bez Boga. Samo povratak Njemu, samo življenje po Njemu može donijeti lijeka današnjim nevoljama. Svijet se udaljio od Boga i zato biva teško kažnjen. Spas može doći samo od povratka svijeta Bogu!

Nove crkve

Bez dostatnoga broja crkava veoma je težak pastirski rad svećenika u narodu. U Zagrebu je to navrijeme opazio preuzv. nadbiskup dr Bauer, te se pobrinuo, da se sagrade nove crkve na periferiji grada, pa i konventualci na sv. Duhu kane u proljeće početi s gradnjom novog velebnog svetišta sv. Antuna.

Pariški nadbiskup kardinal Verdier postavio je opširniji program za izgradnju novih crkava ili proširenje već opstojecih. Kroz prošlu godinu sazidalo se devetnaest novih crkava, a radi se oko proširenja drugih trinaest crkava. S tim radnjama nadbiskup nastoji da pomogne radnicima u ovoj teškoj sadašnjoj krizi bezposlenosti. Pariška općina je došla nadbiskupu u pomoć znatnim svotama novaca

Divni dani duhovne obnove*)

Bogoljubni slušaoci!

Haec est dies, quam fecit Dominus! Ovo je dan ili bo je ovo su bili divni dani, koje nam je pripravio Gospodin, da se razveselimo i duhovno uzradujemo u njima! Zaista je bilo divno gledati, uistinu se srca naša uzradovale pred prizorom, koji Šibenik ne pamti. Iz prostrane i starodrevne biskupije šibenske, iz jugoslavenskoga dijela zadarske nadbiskupije, iz drugih mjesta, pak i iz bijeloga nam hrvatskog Zagreba dohrliste i poplaviste Krešimirov grad svojim slikovitim narodnim nošnjama. Vidjesmo ovih dana zadojeno jednakim oduševljenjem i duhovnim veseljem staro i mlado, mu-

Zaključni govor preuzv. g. dra Josipa M. Carevića, dubrovačkoga biskupa, što ga je održao pri zaključku Euharistijskoga Kongresa u Šibeniku 27. srpnja 1931.

ško i žensko. Vidjesmo, kako puni samoprijedora, prezrevši sve poteškoće, u ovo teško doba privredne krize, dođoste s otoka naših, sa primorja i iz zagorja našega. Pod crkvenim barjacima i uz vesele davorije tolikih glazba predvođiše Vas Vaši najbolji prijatelji i savjetnici: oni, što Vas nikada ne ostavljaju, što s Vama dijele radost i žalost, što koracaju mučnim stazama dušobrižništva — župnici Vaši. Dovedoste Vas u starodrevni grad Šibenik pod lozinkom jedne velike zavjetne misli, da uzveličate vanredno vjersko i kulturno slavlje, što se evo pred našim očima u svečano okićenom Šibeniku uz sudjelovanje naroda, općine i državnih vlasti tako sjajno razvilo.

Zaista je bila velika i spasonosna misao Vašeg umnog i revnog nadpastira, preuzv. gosp. biskupa, da sa kul-

turnim slavljem 500. godišnjice polaganja temeljnoga kamena daleko poznatoga remek-djela arhitekture, šibenske katedrale, spoji velebno Euharistično slavlje, jer je Presveta Euharistija središte i sunce svete Crkve katoličke. Ona je središte i sunce također Vaše katedrale. Vjera u Presvetu Euharistiju stvorila je ovaj sveti hram, nadahnivši umjetnike i tvorce ove velebne bazilike.

Dodoste dakle, da izvršite zavjetnu misao; dođoste, da se duhom obnovite. A uistinu ste se duhom obnovili!

Dodoste ovoj katedrali kao djeca na toplo krilo svoje majke. Iskazali ste joj ljubav i odanost, a time pokazaste nepokolebivu privrženost i vjernost svojoj biskupiji, čitavoj sv. Crkvi katoličkoj, vrhovnom glavaru sv. Crkve, sv. Ocu Papi i Euharističnom Kristu Kralju.

(Svršite se.)

Što je kršćanstvo njima?

II.

Ne, u kršćanstvu ima nešto neobična, nešto divna, nešto božanska! I eto, taj naš liberalni Hrvat nakon toliko godina on će opet izvaditi tamo iz ormara naprašenu Bibliju, pak će je s velikim zanimanjem nanovo listati i čitati. On se divi uzvišenosti i jednostavnosti biblijske poezije. Tu se kao i Veliki Napoleon zadivljen zastavi kod Kristova govora na gori: „Blago siromasima u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko! Blago onima, koji plaču... Blago krotkima... Blago onima, koji su čista srca...“ Njemu se sve čini, da se takve riječi nijesu nikada čule na zemlji. To nije govor ljudski, već božanski... I čitajući evanđelske nauke točku po točku, tako duboke, neiscrpive po smislu, a tako proste, lako shvatljive po obliku, u jednu ruku tako veličajne, nedostižne, u drugu ruku tako jednostavne i pristupne i neukomu — on ne može, a da ne usklikne s Rousseau-om: „Evanđelje samo je... uvijek stalno, uvijek istinito, uvijek jedino, uvijek samo sebi jednako“. I što se većma zadube u smisao evanđelske nauke, što više ovu nauku isporođuje nauka-ma velikih mudraca staroga i novoga vijeka, to mu biva sve jasnija izreka Goethe-ova: „Ma koliko duševna kultura napredovala... čovječiji duh ma koliko uspijevao — visine kršćanstva i njegove moralne kulture, kako se ona odražuje i sjaje u evanđeljima, ne će nikada natkriliti!“

On se ne ustručava odrediti Isusu mjesto u društvu sa Sokratom, Budhom, Muhamedom. On se s Renanom pred njim baca na koljena kao pred najplemenitijim čovjekom, kao pred pobjednikom smrti. Dodu pače časovi, kad mu se razložitim čine riječi carskog uznika na sv. Jeleni (Napoleona): „Vjerujte mi, ja poznajem ljude. I ja vam kažem: Isus Krist je više negoli čovjek!“

No to su tek prelazni momenti. Iz svijetle visine spasonosne vjere, koja s Petrom ispovijeda: „Ti si Krist, Sin Boga živoga!“ — obaviv maglom svakojakih predrasuda on se opet surva u bezdan racionalizma. Stidi se on slabosti svoje. Za božanskoga Nazarina, za koga je pun divljenja i hvale, opet on ne bi žrtvovao ama ni jedne

stavke Kantove filozofije. Voltaire i Diderot, Comte i Nietzsche su ipak nešto znali. A gdje su rezultati modernih egzaktnih znanosti, koji tobože tako sjajno obaraju biblijske mite? I tomu Isusu da bi se on povjerio? Po njegovom evanđelju preudeso život? Njemu za volju odrekao se imena i slave modernoga prosvjetljenika? I iznova će on svetu knjigu postaviti na njezino mjesto, u naprašeni ormar, u zaborav...

Njemu je Isus Krist „div“, ali čovjek. Njemu je evanđelje doduše „divno“, „božansko“, ali za njega toliko obvezatno, kao n. pr. Platonove ideje ili Kantova „kritika“. Za njegov život, za njegovu savjest, za vječnost njegovu riječ Božja ostaje bez značenja — mrtvo slovo.

Njemu kršćanstvo ni izdaleka nije ono, što je nama. Ima razlike kao između zemlje i neba. No o tomu više u slijedećem broju.

Za našu sirotinju

MILODARI. Kako smo u božićnjem broju najavili s današnjim brojem počinjemo donositi iskaz svih milodara: Svećenička Uzajamnost (staleško udruženje svećenstva šibenske biskupije), Crkvinarstvo sv. Duha, Stjepan Karković, Zadruga Gospodarska Banka i don Ante Radić, (u 5 obroka) po Din 500; don Ivan Bjažić (u 4 obroka) i don Rudolf Pijan (u 4 obroka) po Din 400; don Niko Markov (u 4 obroka) Din 360; dr Julije Gazzari, don Jozo Felicinović (u 3 obroka) i Milorad Pcelj (u 6 obroka) po Din 300; Ion Krsto Stošić (u 4 obroka) Din 120; don Frano Grandov, dr Kreše Zorić, Dane Škarica i Justo Dellagiovanna po Din 100; Slavomir Sinčić (u 4 obroka) Din 80; Mate Zorić (Kekera) i Ćiro Bulat po Din 50; Mileta Ivo Din 30; don Grgo

Tambača, don Ante Šare, Bumber Ivanka, Susig Emilija i Tarle Marta po Din 20; Čačić Đane, Grubišić Ana, Matačić Ivanka, Milat T., Relja Milan, Zorić Danka, Novak Niko, Kovač Milka, Šepić Katica, Zoričić Ivka i Silla Jerolim po Din 10; Baranović Milka Din 8; Šape Jakov Din 6; Relja Vojna, Relja Milka i Lovrić Ruža po Din 5; Grubišić Marija Din 2. Skupa Din 5531. Nastavićemo s izkazom ostalih milodara u slijedećem broju. Gornjim darovateljima u ime naše sirotinje najsrdačnije zahvaljujemo. Bog im obilato plati! Ugledali se u njih i drugi!

PUČKA KUHINJA dalje se lijepo razvija i nastavlja svojim dobrotvornim radom. Ovih dana počelo se dnevno izdavati 70 toplih besplatnih obroka, dok se dosada izdavalo samo 50. No i to je još premalo. Dnevno nam stižu nove prijave siromaha. Ponovno stoga apeliramo na kršćansku ljubav šibenskih građana, da bi nam svojim novim milodarima omogućili, da povišimo taj broj i zadovoljimo svu sirotinju, osobito jednu dječicu, te barem donekle ublažimo njihovu bijedu. — Hrana je inače tečna i dobra. Svi su s njom zadovoljni. O Badnjaku smo još sve obrađovali bakalarom i kumpirom, a o Božiću mesom i prismokom.

PODJELA ODJEĆE I OBUĆE. Dosad se pomoglo 30 obitelji sa više komada ruberine, gornje odjeće i obuće za starije i djecu, što su članovi i članice naših katoličkih društava bili sakupili po kućama i dućanima naših dobrih građana. Tom podjelom će se nastaviti, u koliko te odjeće još bude i doori ljudi je još poklone.

KANCELARIJA. Ovih dana u Katoličkom Domu (I. kat) otvorili smo posebnu kancelariju, koja je otvorena svakoga dana od 10—12 sati ujutro i od 6—7 sati uvečer. Tu se mogu izručiti svi milodari u novcu, odjeći i hrani. Istoj neka se prijavljuju i siromasi.

PLEMENIT DAR. Tri dječaka iz vježbovnice pri učiteljskoj školi nijesu kupila bombona za Novu godinu, već su nam preko svoza vjeroučitelja, preč. don A. Šare, poklonila Din 21 za 7 besplatnih toplih obroka gradskim siromasima. Uvelike nas veseli tako plemenito i milostivo srce ovih naših dječaka. Želja je naša, da se i druga naša školska djeca za njima povedu, a i stariji u njih ugledaju.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU

LJUBO MANOJLOVIĆ - ŠIBENIK

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.

Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrste „pašurina“.

POMOZITE BOLESNIM SIROMASIMA! Ustanovili smo, da je u gradu mnogo bolesti kod naših siromaha i njihove dječice te trebaju i od nas traže lijekova i liječnika. Dajte rado u tu svrhu svoj posebni darak! Spasit ćete mnogi život!

Dajte, braćo, i dat će vam se! Tko brzo daje, dvostruko daje

Katolička Karitativna Akcija

Nagradni natječaj

Da se što više proširi naš „Katolik“, a i da nagradimo prijatelje, koji su za to najzaslužniji, odlučili smo podijeliti ove nagrade:

1. Svi oni naši prijatelji, koji nam do 31. siječnja t. g. nađu 5 novih pretplatnika i za njih odmah uplate svu pretplatu za g. 1932., dobiće na dar lijepi „Misij-ski Kalendar“ za g. 1932.

2. Onima, koji nam uz iste uvjete nađu 10 novih pretplatnika, darovaćemo molitvenik „Iskricе svetotajstvenom Isusu“ ili knjigu „Lurd“.

3. Oni, koji nam uz iste uvjete nađu 15 novih pretplatnika, kao nagradu dobiće najnovije izdanje „Ispovijesti“ sv. Augustina.

4. Napokon sve one, koji nam uz iste uvjete nađu 20 novih pretplatnika, nagradićemo sa hrvatskim izdanjem „Rimskog Misala“.

Sve nagradene osobe dobiće suviše besplatno „Katolik“ u god. 1932. Onaj pak, koji nam nađe najviše novih pretplatnika, dobiva još k tomu jedan vrlo lijepi dar.

Na posao dakle, prijatelji! Proširite naš „Katolik“!

Iz katoličkoga Sibenika

DRUGA NEDJELJA PO BOGOJAVLJENJU. U nedjelju 17. t. mj. je II. nedjelja po Bogojavljenju. Crkva nam pokazuje Isusa kao velikog čudotvorca, koji vrhunarnim djelima potvrđuje istinitost svoga božanstva i svoje nauke. Crkveni Oci naziru u prvom čudu Isusovu znak, da će Isus moću svoje riječi i svojih čudesa oplemeniti čitav svijet i napose neznabožacke narode, koje sv. Pismo više puta poređuje s vodom.

MNOŠTVO ŠIBENSKOGA GRAĐANSTVA KOD BOŽIČNIH JASLICA U CRKVI SV. LOVRE. Već je tome mnogo godina, da se u franjev. crkvi sv. Lovre svake godine namjesto Jaslice za božićne blagdane. I ove su godine napravljene i uprāv divnom vještinom izvedene. Toliko je u njima bilo varijacije i šarolikosti, da čovjek, kad se k njima primakne, ne zna, čemu bi se više divio i što bi duže promatrao. Ona divna pojava anđela u oblacima, kako navješta pastirima porođenje Isusovo, začuđenje i veselje istih pastira, radost ovaca, ptica i zim-zelen prirode, svodenja svih puteljaka prema betlehemsjoj štalici — sve se to obuklo nekim novim životom i ušitim radost. Tu su skladno poredani pastiri: Jedni budno paze stada, drugi se griju pokraj vatre, treći sviraju u diple i frule. No netom anđeo navjesti porod Isusov, sve se žuri i hiti u Betlehem novorođenom Kralju Isusu. Djetić, položen u štali, šezrom pokrivenoj, u jase na šaku slame, duboki poklon Majke Božje i sv. Josipa, veselje pastira, radost istočnih Mudraca — sve ovo opajaše gledaoce pravim božićnim veseljem. Kako su Jaslice krasne bile i kako su uopće kršćanskom puku mile i drage, najbolji je dokaz ono veliko mnoštvo šibenskoga građanstva, koje je u crkvi sv. Lovre u božićne dane vrvjelo, da vidi Jaslice. Same djece bila je prava masa, tako da sigurno nije ostalo nijedno dijete, a da nije doletjelo Jaslicama i na svoj način se razgovaralo sa onim kipovima. Koliko Božićne Jaslice, toliko pjevački „Zbor Gospe od Milosti“ sa svojim skladnim i lijepim pjevanjem privla-

čio je šibensko građanstvo u crkvu sv. Lovre na sv. Mise i poslije podne na večernje pobožnosti svih božićnih blagdana.

ZABAVA OKRUŽJA HKNSAVEZA. U nedjelju 10. t. mj. kat. radnički naraštaj priredio je u Kat. Domu svoju vrlo uspješnu zabavu. Zabavu je otvorio Vulellja Hrvoje svojim proslavom, u kojemu je iznio svrhu njihove organizacije i načela, prema kojima treba da živi svaki radnik, a pogotovo katolički radnik. Sve četiri deklamacije, osobito ona dramatizovana („Galio-tova pjesen“), izvedene su baš lijepo. Na programu su još bila dva komada: „Otelo — proketo“ (polresna drama iz savremenoga života) od Selarea i šaljiva igra „U školi“. Oba komada izvedena su s mnogo pažnje i interesa. Zabava se završila živom slikom, koja je predstavljala ljudsku slabost. Ovom svojom zabavom naš radnički naraštaj pokazao je, da ima mnogo smisla i dobre volje za ovako plemenitu stvar. Dao Bog, da svi oni uistinu postanu onakvi, kakvim ih hoće da odgoji njihova organizacija: savjesni radnici, katolici na djelu! Želimo im stoga mnogo uspjeha i Božjega blagoslova u započetom radu.

TJEDNI SAT KLANJANJA. U četvrtak 21. t. mj. običajni tjedni sat klanjanja u stolnoj bazilici sv. Jakova počeo u 5 sati navečer.

POBOŽNOST SV. ANTUNA. U utorak 19. t. mj. običajna pobožnost sv. Antuna u crkvi sv. Frane počinje u 6.30 sati uvečer.

OBNOVITE PRETPLATU! Sve svoje stare pretplatnike molimo, da ostanu vjerni listu i u ova teška vremena te što prije obnove svoju pretplatu za novu godinu. Pretplata ostaje ista. Za čitavu god. 1932. samih Din 30. Pretplatnici iz Šibenika mogu je platiti na blagajni Zadr. Gosp. Banke ili u Biskupskoj Kuriji.

Jer su najbolje i najjeftinije
TVORNIČKO SKLADIŠTE ŠIBENIK
Ulica kralja Tomislava

Novo otvorena mljekarna

ZDRAVLJAK
Mliječni buffet

u Šibeniku u ulici Kr. Tomislava br. 47.
kod crkve sv. Jakova

Preporuča svježje kravlje, punomasno mlijeko, sve vrsti vlastitih i inozemnih mliječnih proizvoda uz vrlo solidne cijene.

Vanjske narudžbe obavlja brzo i solidno.

Odlikovana voštarnica Grgo Čular - Šibenik

voštarski majstor i diplomirani pčelar

Izrađujem: sve vrsti svijeća, duplira, uskršnih stojnica (cerea) sa svim urešnim znakovima, iz prvorazrednoga voska, brzo i solidno.

Prerađujem: prema želji sve vrsti svijeća iz voštanih ulomaka i okapina — **Uz najpovoljnije cijene.**

Prodajem: finog vrcanog meda, 80-85%, sa kaduljinog cvijeća, iz mog uzornog pčelinjaka, na malo i veliko. Med je varredne ljekovitosti za plućne bolesti, grla, prsa, prehlade itd.

Ispravim: sve vrsti voštanih okapina, ulomaka i žutog voska.

Podasna diploma i zlatna medalja: Dubrovnik 1926.

Podasna diploma: Bama 1908
Sarajevo 1923

Podasna diploma i br. breva
medalja: Split 1925

„KATOLIK“ izlazi svakog tjedna. — Godišnja pretplata Din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOŠO FELICIOVIĆ, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, pošt. pretinao 17. — Stampa: Fučka Tiskara, braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić